

ការសំភាសន៍របស់បងស្រី ស៊ុន សិទ្ធិថា

ក៖ អ្នកសំភាសន៍ឈ្មោះ រិទ្ធ សិនភីនិច្ច ខ៖ អ្នកដែរត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះ ស៊ុន សិទ្ធិថា

ការសង្ខេបរបស់បងស្រី ស៊ុន សិទ្ធិថា

បងស្រី ស៊ុន

សិទ្ធិថាគាត់គឺជាក្មេងម្នាក់ដែរបានកើតនៅក្នុងគ្រួសារមួយដែរមានជីវភាពខ្វះខាតទើបគាត់ដែរ ជាកូនស្រីត្រូវចេញទៅធ្វើការដើម្បីគ្រួសារហ្នឹងឪពុកម្តាយតាំងពីអាយុទើបទេដប់ប្រាំមួយឆ្នាំរ ហូតទាល់តែរូបគាត់មានស្នាមហ្នឹងមានកូនចំនួនបីទើបគាត់បានចេញមករកស៊ីខ្លួនអែងវិញប៉ុ ន្តែមុខរបរបរកស៊ីរបស់គាត់ដូចជាមិនសូវជាមានភាពរីកចំរើននោះទេក៏គាត់ត្រូវតែខិតខំសម្រា ប់កូនគាត់ទៀតដែរហូតគាត់ត្រូវចំណាកស្រុកដើម្បីទៅធ្វើការនៅឯប្រទេសថៃដើម្បីរកប្រាក់ សម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារហើយហ្នឹងកូនៗរបស់គាត់រហូតគាត់ក៏ត្រូវមកស្រុកវិញដោយសារតែម្តា យគាត់ទទួលមរណៈភាពគាត់មានកូនមួយដែរមានសុខភាពមិនសូវល្អដូចជាក្មេងដទៃទៀត ទេដោយសារបែបនេះធ្វើអោយគាត់ពិបាកក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាត់ថែរក្សាព្រោះគាត់ជាក្មេងដែរមា នសត្តិមិនល្អដូចជាក្មេងដទៃតែគាត់ក៏នៅតែខំតស៊ូដើម្បីកូនៗរបស់គាត់ដដែល ។

ក៖ អូ ខេ

ចាសអញ្ចឹងថ្ងៃនេះនាងខ្ញុំថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកមីងដែរបានផ្តល់ពេលវេលាសម្រាប់ការធ្វើប ទបទសំភាសន៍អោយនាងខ្ញុំបានធ្វើការសំភាសន៍អ្នកមីងបានជាលើទីពីរចាសអញ្ចឹងដែល ទីតាំងសំភាសន៍គឺនៅភូមិវាលនៅជិតអង្គថ្ងៃសំភាសន៍នេះគឺបានធ្វើឡើងគឺនៅថ្ងៃទីបួនខែប្រាំ ពីរឆ្នាំពីរពាន់ដប់ប្រាំពីរវេលាម៉ោងបួនដប់ប្រាំពីរនាទីហើយសំភាសន៍ដោយនាងខ្ញុំផ្ទាល់រិទ្ធ សិនភីនិច្ច ចាសអញ្ចឹងតើអ្នកមីងអាចជំរាបឈ្មោះអ្នកមីងបានដែររឺទេ?

ខ៖ ឈ្មោះ ស៊ុន សិទ្ធិថា ចាស!!

ក៖ ស៊ុន សិទ្ធិថា

ចាសអញ្ចឹងអ្នកមីងខ្ញុំចង់អោយអ្នកមីងរៀបរាប់ឈ្មោះរបស់អ្នកមីងហ្នឹងណាកាលពីរក្មេងហ្នឹង ណាកាលពីរក្មេងៗរហូតបានមកដ៏អ្នកមីងនៅក្នុងពេលនេះហ្នឹងណាកាលពីរក្មេងហ្នឹង ណារហូតបានមកដ៏ពេលនេះហ្នឹងណាដែរអ្នកមីងបានចង់ចាំនូវអ្វីខ្លះៗអញ្ចឹងហ្នឹងណា។

ខ៖

ពីរក្មេងមានអីទេកាលពីរក្មេងហ្នឹងពូកែតាដើរលេងហ្នឹងណាកាលហ្នឹងអាយុប្រហែលជាដប់ឆ្នាំ

អីហ្នឹងណាពូកែរដើរលេងពេកហ្នឹងណាម៉ាកក៏បានវាយទៅហ្នឹងណាគាត់ប្រាប់ថាមិនអោយទៅ
នណាយើង

រីឯទៅគាត់ក៏វាយទៅហ្នឹងណាហ្នឹងហើយដូចជាមិនមានអីទេកាលពីក្មេងហ្នឹងណាមានតែប៉ុន
ហ្នឹងទេណាគ្មានអីទេហើយហ្នឹងទៅរៀនអីអញ្ចឹងទៅហ្នឹងណាមានអីទេ។

ក៖ អញ្ចឹងម្តាយរបស់អ្នកមីងគាត់កាចមែន ?

ខ៖

កាចហ្នឹងណាទៅរៀនដឹងទៅរៀនមកពីរៀនគឺនៅតែផ្ទះហ្នឹងណាមិនមានរៀងអីផងហ្នឹងណា
។

ក៖

ចុះអញ្ចឹងពេលដែរអ្នកមីងមានវ័យជំទង់វិញតើអ្នកមីងបានធ្វើអ្វីខ្លះអញ្ចឹងហ្នឹងណាអាចរៀបរាប់
បានដែររឺទេមីង?

ខ៖

ពេលដែរចាប់ផ្តើមអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំចាប់ផ្តើមចេញមកធ្វើការធ្វើការយកលុយអោយមកម៉ាក
អញ្ចឹងហ្នឹងណាដោយសារតែកាលហ្នឹងវាពិបាកខ្លាំងណាស់ណាកាលហ្នឹងពេលដែរអាយុបាន
ដប់ប្រាំមួយឆ្នាំហ្នឹងណាចេញមកធ្វើការហ្នឹងណាចេញមកមករត់តុកនៃឯលក់កាហ្វេម៉ាកគាត់
យកមកដាក់នៅកន្លែងរត់តុកាហ្វេរត់តុកាហ្វេហ្នឹងបានឡើយពីរឆ្នាំណោះហ្នឹងណាបានឡើងពី
រឆ្នាំបីឆ្នាំណោះហ្នឹងហូររត់តុកាហ្វេហ្នឹងបានឡើងយូរណោះហ្នឹងគិតទៅតាំងពីអាយុដប់ប្រាំមួយ
យហ្នឹងរហូតមកដំណាយកលុយមកអោយម៉ាកកាលហ្នឹងពិបាកខ្លាំងណាស់កាលហ្នឹងខំប្រឹង
ធ្វើការយកលុយមកអោយម៉ាកហ្នឹងណាគិតទៅចាប់តាំងពីពេលដែរបានចេញពីផ្ទះមកធ្វើការ
ហ្នឹងណាមិនដែរចូលផ្ទះវិញទេហ្នឹងណាគិតទៅចាប់តាំងពីអាយុដប់ប្រាំមួយហ្នឹងមកហ្នឹងណា
រហូតៗទាល់តែមានប្តីហ្នឹងណាប៉ុន្តែខ្ញុំក្រមានប្តីណាស់ណាយូរណាស់បានមានប្តីហ្នឹងណាអា
យុឡើងម្តែប្រាំមួយហើយហ្នឹងណាបានមានប្តីហ្នឹងណាយូរណាស់មិនដូចជាក្មេងឥឡូវហ្នឹងទេ
ឡើងអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំណោះហ្នឹងណាបានគេមានប្តីហ្នឹងណាក្មេងឥឡូវហ្នឹងតាដប់ប្រាំមួយ
ដប់ប្រាំពីរដប់ប្រាំបីហ្នឹងគេមានប្តីអស់ទៅហើយហ្នឹងណាខ្ញុំវិញអត់ទេយូរណាស់ណាដោយសា
រតែខ្ញុំនៅដើរធ្វើការសិនហ្នឹងណាដំពេលដែរយើងឈប់ពីរត់តុកាហ្វេហ្នឹងទៅក៏យើងទៅរត់តុ
លក់ស៊ុនលក់អីទៅវិញហ្នឹងណារត់តុនេះនោះអីអញ្ចឹងទៅហ្នឹងណារួចដំតាពេលដែរយើងឈប់
រត់តុនៅកំពង់ចាមអញ្ចឹងទៅហ្នឹងណាក៏ទៅរត់តុនៅភ្នំពេញវិញហ្នឹងណាទៅនៅដំភ្នំពេញវិញ

ទៅហ្នឹងណាក៏ទៅរត់តុអោយគេទៅទៅរត់តុតាមកន្លែងលក់ស៊ុបលក់អីទៀតទៅហ្នឹងណារត់តុ
ស៊ុនរត់អីអស់ពីរហ្នឹងទៅទៅរត់អាតុអីគេកាលជំនាន់ហ្នឹងគរហៅប្រើលហ្នឹងឱនប្រើលហ្នឹងប្រើ
លអីហ្នឹងណាហ្នឹងអែង។

ក៖ ចាស!!!

ខ៖

ហ្នឹងហើយគេហៅថាអញ្ចឹងនោះអែងក៏នៅតែរត់តុអញ្ចឹងរហូតហ្នឹងណារត់តុអញ្ចឹងរហូតទាល់
តែបានប្តីអញ្ចឹងបានឈប់ហ្នឹងណាបានប្តីទៅក៏ឈប់ទៅរួចទៅក៏រកស៊ីលក់ខោអាវដេកលក់អី
អញ្ចឹង

ទៅហ្នឹងណាលក់នៅភ្នំពេញហ្នឹងណាលក់នេះលក់នោះលក់បាយតាមតែចង់ហ្នឹងទៅហ្នឹងណា
មិនដឹងជាស្តីទេហ្នឹងណាលក់តាមតែចិត្តចង់ទៅហ្នឹងណាមិនដឹងជាលក់ស្តីៗខ្លះទេហ្នឹងណាតែ
ដ៏តាម៉ាជំនាន់ដែរបានត្រឡប់មកនៅអីសៀមរៀបវិញហ្នឹងកាលបានមកនៅសៀមរាបដំបូងហ្នឹង
បានមកលក់នៃលក់ស្តីទេអីហ្នឹងហើយលក់ចេកចៀនលក់ចេកចៀនលក់អន្សមអាំងអាំង
ទៅផ្ទះខ្លះរលៀកមុខទៅហ្នឹងណារលៀកដែររលៀកមុខហ្នឹងណាក៏ឈប់អាំងហើយហ្នឹងណា
ចេកចៀនៗទៅវាក្តៅដៃក្តៅអីហ្នឹងក៏ឈប់ចៀនហើយហ្នឹងណាហ្នឹងហើយធម្មតាយើងនៅរៀង
ក្មេងដែរវាមិនជាសួរដូចជាគេចាស់ហ្នឹងទេណារួចក៏មកលក់បបរលក់កាហ្វេលក់នំបញ្ចុកបាញ់
ស៊ុនបាញ់អីអញ្ចឹងទៅអីវិញហ្នឹងណារួចទៅលក់ៗក៏ឈប់ហើយព្រោះអីយើងវាធ្វើការធ្ងន់ពេក
ហ្នឹងណាដោយសារតែយើងលើអីវ៉ាន់អីៗធ្ងន់ពេកហ្នឹងណារួចឈប់ព្រោះអីយើងវាធ្វើការងារធ្ង
ន់ពេកហ្នឹងណាដ៏តាអញ្ចឹងទៅជាមកវិញឈប់លក់អាបបរអាអីហ្នឹងទៀតហ្នឹងណាព្រោះវាធ្ងន់
ពេករួចទៅក៏បានដើមទៅមើលគេនៅហ្នឹងផ្សារលើនេះវិញក្នុងហ្នឹងប្រហែលជាកំឡុងឆ្នាំពីរពា
ន់ប្រាំកាលហ្នឹងកាលហ្នឹងអត់មានផ្ទះនៅទេកាលហ្នឹងជួលផ្ទះគេនៅទេណារួចទៅក៏បានដើរមើ
លគេចុះឡើងចុះឡើងហ្នឹងទៅហ្នឹងណារួចទៅក៏បែកគំនិតទៅលក់បន្លែទៅទិញហ្នឹងងើបពីរយ
ប់ហ្នឹងម៉ោងបួនហ្នឹងណាងើបដើរមើលគេនៅហ្នឹងមុខផ្សារលើហ្នឹងណាកេយកបន្លែមកបោះ
អោយហ្នឹងណាដ៏តាហើយទៅហ្នឹងណាខ្ញុំក៏បានបែកគំនិតលក់បន្លែទៅហ្នឹងណា។

ក៖ ចាស!!!

ខ៖

កាលហ្នឹងមានលុយតែប៉ុន្មានម៉ឺនទេហ្នឹងណាទៅទិញបន្លែលក់មួយមុខបន្តិចមួយមុខបន្តិចហ្នឹង

ណាពីរនាក់បងថ្លៃដោយសារតែបងថ្លៃហ្នឹងគាត់ពូកែដឹងឥវ៉ាន់គាត់ពូកែជិះកង់ហើយដឹងតែកង់
ហ្នឹងទេណា

រួចទៅគាត់តែដឹកឡើងពេញគាត់ពូកែជិះណាស់ណាម៉ឹងមិនចេះដឹងទេម៉ឹងជិះបានតែមួយខ្លួន
ហ្នឹងទេណានៅហ្នឹងណាក៏ពេលដែរលក់ៗអញ្ចឹងទៅហ្នឹងបានៗសន្សំលុយបានអញ្ចឹងហ្នឹងណា
រួចទៅក៏បាននៅៗអញ្ចឹងទៅហ្នឹងគាត់ក៏បានឈ្លោះគ្នាជាមួយហ្នឹងប្តីប្រពន្ធគាត់ណោះគាត់ក៏បា
នឈប់លក់ទៅគាត់ក៏ទៅភ្នំពេញបាត់អែងនៅតែអែងហ្នឹងកុនបាត់ដឹងបន្លែវាមិនរួចចុះឡើងៗ
អញ្ចឹងទៅហ្នឹងណាឈប់បានលក់ហើយក៏ទិញបន្លែតែបន្តិចៗវិញព្រោះដឹងខ្លួនអែងមិនរួចតែ
បើយើងទិញបន្តិចៗហ្នឹងវាលក់វាមិនសូវបានចំណេញទេណាបានតែមួយម៉ឺនពីរម៉ឺនហ្នឹងអែង
រួចក៏លក់រហូតៗហ្នឹងទៅក៏បានទៅទិញអាម៉ោងពីរយប់ហ្នឹងណាម៉ោងពីរយប់ក៏បានងើបទៅទិ
ញហ្នឹងណាទៅទិញយូរៗទៅក៏ឈប់ទៅលក់ទៀតហើយហ្នឹងណាព្រោះអីម្នាក់អែងហ្នឹងណា
ខ្លាចណាស់រួចក៏បានទៅមកទៅមកក៏បានមកទៅលេងបានម្ហូបការទៀតហើយហ្នឹងណាដូចជា
អត់មាននេះទេមានតែអីទេមានតែទៅលាងបានគេតាមកន្លែងញ៉ាំការហ្នឹងណាគេចេះតែអោយ
ធ្វើទៅហ្នឹងណាគេស្គាល់គ្នាៗហ្នឹងណាគេចេះតែហៅទៅតាមគេក៏ចេះតែទៅៗហ្នឹងណាដ៏តាបា
នលក់ៗទៅហ្នឹងក៏បានស៊ីឈ្នួលគេខ្លះអីខ្លះអញ្ចឹងទៅក៏បានឈប់នៅហ្នឹងទៅក៏បានទៅនៅអី
ខេត្តព្រះវិហារវិញតាសទៅនៅនោះប្តង់ព្រោះនៅនេះដូចជាមិនសល់មិនអីសោះអញ្ចឹងហ្នឹង
ណាណាជួលផ្ទះជួលអីគេផងហ្នឹងណាតាមប្តីមានអីទៅនៅទៅជួលផ្ទះគេហ្នឹងណារួចក៏បាន
ទៅនៅអីខេត្តព្រះវិហារវិញហ្នឹងណាទៅខេត្តព្រះវិហារខាងស្រុកប្តីគេមានដីមានអីអញ្ចឹងទៅហ្នឹង
ណារួចក៏ទៅប្តីហៅទៅក៏ទៅនៅហ្នឹងទៅកាលហ្នឹងក៏រកបានកាក់កបដែរហ្នឹងណាកាលហ្នឹង
ទាហានវាចូលទៅវាយនៅអីប្រាសាទព្រះវិហារនោះកាលហ្នឹងលក់នេះលក់នោះអីអញ្ចឹងទៅ
ហ្នឹងណាដាច់ណាស់ណាកាលហ្នឹងលក់កាហ្វេអីហ្នឹងណាដាច់ណាស់ណាបានសល់លុយច្រើ
នដែរហ្នឹងណាបានទិញដីទិញអីណាណាស្រាប់តែដីហ្នឹងគេដកអស់ទៀតសល់លុយច្រើនដែរ
ហ្នឹងណាកាលពីមួយរូបហ្នឹងណាស់បានឡើងប៉ុន្មានពាន់ហ្នឹងពីរបាត់ដៃទេហ្នឹងណាដ៏តាពេ
លដែរដីកំពុងតែមានហាងឆេងមនុស្សគេកំពុងតែនាំគ្នាចុះមកទិញគឺគឺបព្រោះអីដីវាមានហាង
ឆេងដែរអែងនេះសន្សំលុយបានហើយរួចក៏ទិញដែរហ្នឹងគេដែរតែមានបានទិញដែរតែមិនបាន
ទិញជួរថ្នល់ទេព្រោះអីជួរថ្នល់វាថ្លៃកាលហ្នឹងពីរពាន់មួយពាន់ជាងអីហ្នឹងកាលហ្នឹងជួរថ្នល់ជា
មួយហ្នឹងដីយើងហ្នឹងណាចេះតែទិញៗហ្នឹងណាវារៀងជួរថ្លៃហើយដ៏តាពេលដែរលក់បានមួយ
បួនប្រាំពាន់បួនប្រាំពាន់អីវិញហ្នឹងណាយើងចេះតែលក់វិញទៅហ្នឹងណាហ្នឹងអែងយើងទិញពីរ

ពាន់យើងលក់វិញបានបួនប្រាំពាន់យើងចំណេញយើងចេះតែលក់ទៅវិញទៅហ្នឹងណាគិតគ្នា
ជាមួយហ្នឹងប្តីហ្នឹងណាស្រាប់តែវាមានទាន់បានបួនប្រាំពាន់អីណាស្រាប់តែសភាពការប្រែប្រួល
ទៅជាអញ្ចឹងទៅវិញវាមិនដឹងយ៉ាងម្តេចស្រាប់តែគេដេញតំបន់ព្រះវិហារហ្នឹងទាំងអស់
ទៅជាកូមិធម្មជាតិសម្តេចគេជោរហ៊ុនសែន

គេថាអាដីយើងហ្នឹងជាប់ពាក់ពាន់ជាមួយហ្នឹងអក្សរដីយើងហ្នឹងណា។

ក៖ ចាស!!!

ខ៖

រួចក៏គេបានដេញអោយទៅនៅអីកូមិធម្មជាតិសម្តេចគេជោរហ៊ុនសែនហ្នឹងទៅណាតែគេមិនមែន
នយកទៅទទេរទេណាគេក៏បានដោះដូរអោយយើងហ្នឹងដែរណាតែគេដោះដូរ
ហ្នឹងគេមិនមែនដោះដូរអោយយើងហ្នឹងប៉ុណ្ណាប៉ុនហ្នឹងវិញណាគេអោយប៉ុណ្ណា
យកតែប៉ុនហ្នឹងទៅណាយើងមានដីប៉ុន្មានៗទៅប៉ុនគេមានទៅប្តូរអោយយើងវិញណា។

ក៖ គេអោយមួយផ្ទះៗណោះ?

ខ៖

ចាស!!ហ្នឹងហើយអញ្ចឹងបានតែក្បាលហាសិបបណ្តាយមួយរយហ្នឹងដីហ្នឹងវាកន្លះហាត់ដែរហ្នឹង
ងណាដីហ្នឹងនោះដីព្រៃទេតែបើដីយើងវិញនោះណាគឺជាដី
ចំការយើងមានស្វាយមានអីឡើងបានត្រឹមៗទ្រូងហើយហ្នឹងណាធំៗហើយហ្នឹងណាយើងមាន
អីស្វាយដែរយើងបានដាំនោះដាំបានឡើយមួយឆ្នាំជាងទៅហើយហ្នឹងណាស្វាយយើងដាំបាន
ច្រើនដែរហ្នឹងណាបើសិនជាយើងនៅយើងវិញនោះបានល្អបាត់ហើយស្វាយយើងប្រកតជាផ្លែ
បាត់ទៅហើយហ្នឹងណាមួយរយដើមណោះហ្នឹងណាមួយរយដើមសិនជាផ្លែវិញហ្នឹងណាច្រើន
ដែរហ្នឹងណាផ្លែវិញយើងបេះយកទៅលក់វិញហ្នឹងណាបានមិនចេះតិចតោនទេហ្នឹងណាដ៏តា
ពេលដែរគេដេញអញ្ចឹងទៅគេមានបានអោយយើងវិញអាហ្នឹងវិញណាគេអោយតែដីយើងហា
សិបម៉ែត្របនណ្តាយមួយរយម៉ែត្រហ្នឹងណារួចអោយមកហ្នឹងដីព្រៃទៀតរួចខ្ញុំខ្ញុំក៏លក់ដីហ្នឹង
បាត់ទៅហ្នឹងណាខ្ញុំខ្ញុំលយក។

ក៖ អញ្ចឹងដីហ្នឹងពីមុននៅណាដែលនៅសៀមរាបដែររឺមួយក៏នៅព្រះវិហារដែរមីង?

ខ៖

ដីនៅអីព្រះវិហារហ្នឹងណាដែរគេបានដោះដូរមកអោយយើងវិញហ្នឹងណាហើយបើដីយើងនៅ

ហ្នឹងហើយយើងគេមិនប្តូរអោយយើងនៅហ្នឹងដែរដីហ្នឹងដែរថាមានពាកពាន់ជាមួយហ្នឹងអក្សរ
ហ្នឹងណា។

ក៖ ចាសអញ្ចឹងមិននៅហ្នឹងបានប៉ុន្មានឆ្នាំដែរអ្នកម៉ឹង?

ខ៖

ចាប់តាំងពេលពេលដែរបានចេញមកពីនោះមកហ្នឹងមានណាយើងនៅតែទៅវិញទៅមកហ្នឹង
ណាព្រោះម៉ាកខ្ញុំនៅហ្នឹងចេះតែទៅមកទៅមកអញ្ចឹងហ្នឹងទៅហ្នឹងណាម៉ាកឈឺក៏មកកូនអឺឈឺ
ក៏មកហ្នឹងណារួចដីតា

ពេលដែរយើងឈប់នៅនោះរួចយើងបានមកនៅនេះពេញវិញហ្នឹងណាដូចជាចាប់ផ្តើមតាំងពី
ឆ្នាំប៉ុន្មានទេដូចជាពីរពាន់ប្រាំបួនបើមិនពីរពាន់ប្រាំបួនទេពីរពាន់ដប់ហ្នឹងណាចាប់តាំងពីរឆ្នាំពីរ
ពាន់ដប់មកហ្នឹងណាព្រោះម៉ាកខ្ញុំគាត់ស្លាប់ហ្នឹងណាបានជាមកនៅហ្នឹងជាប់រហូតមកទៅក៏ចា
ប់ផ្តើមនៅហ្នឹងជាប់បណ្តោយហ្នឹងណាមកនៅនេះវិញទៅព្រោះម៉ាកខ្ញុំមានដីនៅនេះដែរហ្នឹង
ណានៅហ្នឹងរហូតទៅហ្នឹងណារហូតទាល់តែឆ្នាំ២០១១ហ្នឹងបានៗទៅថែហ្នឹងទៅណា។

ក៖ ទៅប្រទេសថៃ?

ខ៖

ហ្នឹងហើយពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធនាំគ្នាទៅស៊ីឈ្នួលគេហ្នឹងនៅហ្នឹងថៃទាំងពីរនាក់ហ្នឹងទៅហ្នឹងណាពី
រនាក់ប្តីប្រពន្ធគិតមើលទៅធ្វើអីដូចជាមិនកើតទេមើលទៅហ្នឹងនណារកធ្លាក់រកធ្លាក់អញ្ចឹងរួចក៏
បានគិតថានាំគ្នាទៅថៃទៅអញ្ចឹងហ្នឹងណាបានប្រហែលជាមួយឆ្នាំពីរឆ្នាំរួចក៏បានពោះធំមីអូនហ្នឹង
ងណារួចក៏បានត្រឡប់មកវិញទៀតទៅហ្នឹងណារួចក៏មកនៅអញ្ចែកទៅហ្នឹងណាធ្វើការសំណ
ង់អញ្ចឹងទៅហ្នឹងណាដីនេះរាល់ថ្ងៃហ្នឹងដីកេរ្តិ៍ម៉ាកតាសររាល់ថ្ងៃខ្ញុំមានដីណាខ្ញុំ។

ក៖ អូ ដីកេរ្តិ៍ម្តាយណោះ?

ខ៖ ចាសហ្នឹងហើយ។

ក៖ រួចអញ្ចឹងឥឡូវហ្នឹងតើគាត់ស្លាប់យូរហើយនៅអញ្ចឹងម៉ឹង?

ខ៖

គាត់ស្លាប់យូរហើយហ្នឹងណាប្រហែលជាឆ្នាំពីរពាន់ដប់រីកពីរពាន់ដប់មួយទេនាគភ្លេចបាត់ទៅ
ហើយហ្នឹងណា។

ក៖ ចាសហ្នឹងហើយអញ្ចឹងស្លាប់ឡើងប្រាំមួយប្រាំពីរឆ្នាំជាងទៅហើយហ្នឹងណោះ។

ខ៖ ហ្នឹងហើយយូរហើយហ្នឹងណាខ្ញុំភ្លេចបាត់ទៅហើយហ្នឹងណា។

ក៖ អញ្ជឹងមីងផ្ទះនេះពីរមុនជំរើក៏ទូចដែរមីង?

ខ៖ ពីរមុនម៉ាកគាត់នៅទូចទេតែអានេះយើងធ្វើខ្លួនអែងហ្នឹងណាពីរមុនទូចទេ។

ក៖ អូ អញ្ជឹងឥឡូវហ្នឹងវារីកចំរើនជាមុនណោះ។

ខ៖

មានទេរកបានម៉ាទិចហ្នឹងក៏ធ្វើទៅរកបានម៉ាសារហ្នឹងក៏ធ្វើទៀតទៅហ្នឹងណារូចរកបានបន្តិចៗ
ទៀតហ្នឹងក៏បានធ្វើមួយសារទៀតទៅហ្នឹងទៅធ្វើមែនចេះតិចដង។

ក៖ ហ្នឹងហើយធ្វើមួយសារទៀតស្អាតជាមុនទៀតទៅហ្នឹងណា។

ខ៖

នេះបើសិនជាមានលុយវិញហ្នឹងណាតែរាល់ថ្ងៃហ្នឹងវាមិនមានហ្នឹងណាខ្ញុំវាយអាតដូហ្នឹង
ចោលវិញអោយអស់ហ្នឹងណាពង្រីកអោយវាបានធំបន្តិចទៀតរហូតបានទៅដ៏សសរហ្នឹងទៅ
ណាវាយដ៏តាអស់រួចយើងចាប់ផ្តើមចាក់សាបទៅហ្នឹងណាអោយវាបានធំបន្តិច។

ក៖

ហើយចុះសម្រាប់បងប្អូនមីងវិញហ្នឹងណាបងប្អូនបង្កើតមីងហ្នឹងណាតើមានអ្នកណាធ្វើអោយ
មីងថ្នាំថ្នាក់ចិត្តដែររឺទេមីងរហូតទាល់តែមកដ៏សព្វថ្ងៃហ្នឹងអត់មីង?

ខ៖ មានតាមានប្អូនរាល់ថ្ងៃហ្នឹងមាននិយាយរកគ្មានណា។

ក៖ មូលហេតុអីទៅមីង?

ខ៖

គ្មានអីទេតែគេមិននិយាយខ្ញុំគ្មានបានធ្វើអីគេទេណាគេចេះតែមិននិយាយជាមួយយើងហ្នឹង
ណាតែបើសិនជានិយាយទៅហ្នឹងណាវាព្រាបដូចជាថាខ្លួនអែងចោរហើយតែមិនប្រាប់ថាខ្លួន
អែងហ្នឹងជាចោលទៅហ្នឹងណាហ្នឹងហើយនិយាយទៅវាចូលទៅន័យអញ្ជឹងៗអែងមើលនិយាយ
ទៅថាអែងហ្នឹងថាតាអែងត្រូវហ្នឹងណាដូចថាគេវាចេះតែខុសហ្នឹងណាតែតាយើងនិយាយទៅ
គេវាចេះតែត្រូវអែងហ្នឹងវាចេះតែខុសទៅហ្នឹងណាអញ្ជឹងក៏ខ្លួននិយាយតែម្តងទៅហ្នឹងណា
ដូចថាមនុស្សវាមាននិស្ស័យមិនដូចគ្នាហ្នឹងណាហើយតែនិស្ស័យវាមិនដូចគ្នាហើយហ្នឹងណាគឺ
ថាវាមិនត្រូវគ្នាទេហ្នឹងណានិយាយក៏មិនត្រូវគ្នាដែរហ្នឹងណា។

ក៖ ចាសចុះអញ្ជឹងតើអ្នកមីងមានអារម្មណ៍ថាគុំគុនគាត់ដែររឺទេមីង?

ខ៖ អត់ទេខ្ញុំគ្មានគុំអីទេគ្រាន់តែខ្ញុំហ្នឹងវាខ្លួនហ្នឹងណា។

ក៖ ចាសមីងធ្វើអញ្ជឹងល្អអ្នកមីង។

ខ៖

ខ្ញុំគ្មានគុំគ្មានអីទេព្រោះអីខ្ញុំវាខ្ចិលហ្នឹងណាមិនឃើញទេអីមើលកូនវាមកអីធម្មតាហ្នឹងណាមិនខ្វះទេមានលុយរឹកអត់លុយអីនៅតែផ្ទះយើងហ្នឹងទៅណាមិនខ្វះ

ទេនៅតែក្នុងផ្ទះយើងហ្នឹងទៅណាព្រោះថាមនុស្សវាហ្នឹងនិស្ស័យវាមិនត្រូវគ្មានជាមួយហ្នឹងយើងផងហ្នឹងណាបើអ្នកនៅជិតហ្នឹងវាល្ងសជាមួយហ្នឹងគេគ្រប់តែមនុស្សទាំងអស់ហ្នឹងណាមួយជូរហ្នឹងទាំងអស់វាគ្មាននិយាយជាមួយហ្នឹងណាគេមួយផងហ្នឹងណានៅម្តុំវាហ្នឹងណាវាគ្មានត្រូវគ្មានជាមួយអ្នកណាម្នាក់ទេថ្ងៃមុនហ្នឹងវិញណាគេនាំគ្នាព្រួសវាយចង់ដាប់ទៅហើយហ្នឹងណា។

ក៖ ប្អូនរបស់មីងហ្នឹងមែន?

ខ៖

ហ្នឹងហើយប្អូនខ្ញុំអាប្រុសហ្នឹងណាវាស្រវឹងហ្នឹងណាគ្មានដឹងអីទេគេនាំគ្នាព្រួសវាយចង់ដាប់ទៅហើយហ្នឹងណាវាស្រវឹងបែបឡើងដើរតែរករឿងគេហ្នឹងណាវាជារឿងធម្មតាទៅហើយហ្នឹងណា។

ក៖ ចាសអូណោះ ។

ខ៖

ចាសហ្នឹងហើយវាតែប៉ុណ្ណឹងទៅហើយហ្នឹងណាបើនិស្ស័យរបស់ពួកវាតែប៉ុណ្ណឹងទៅហើយហ្នឹងណាជាទំលាប់របស់វាទៅហើយដីតាគេវាមិនត្រូវជាមួយហ្នឹងគេទៅហើយហ្នឹងណាអញ្ចឹងគេចេះតែថាយើងអញ្ជើងយើងចុះទៅហើយហ្នឹងណា។

ក៖ ចាសហ្នឹងហើយអញ្ចឹងអ្នកមីងនៅតែមានសេចក្តីស្រលាញ់ជាមួយហ្នឹងគេបំផុតណោះ?

ខ៖

ហ្នឹងហើយធម្មតាបើយើងមានអីស៊ីក៏ចេះតែយកទៅអោយកូនវាស៊ីហ្នឹងទៅហ្នឹងណាមិនទៅដៃវាអញ្ជើងអញ្ជុះអីហ្នឹងទេណាមិនចេះថាគុំគុំអីទេខ្ញុំហ្នឹងណា។

ក៖ ចុះអញ្ចឹងសម្រាប់ស្វាមីរបស់អ្នកមីងវិញថាតើគាត់គឺចាមនុស្សបែបណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖

គាត់មិនសូវចេះមានមិនចេះករអីផងហ្នឹងណាចមិនជាសូវចេះនិយាយអីដែរហ្នឹងណាមកពីធ្វើការវិញក៏បានបាយបាយរួចក៏សម្រាកទៅហ្នឹងណា។

ក៖ ហើយចុះអញ្ចឹងដូចជាការញ៉ំម្ហូបអីគាត់ដូចជាមិនជាសូវពិបាកទេណោះមីងណោះ?

ខ៖ គាត់ចូលចិត្តតែគ្រៀមៗហ្នឹងណា

តែបើសិនជាសម្តេចអីវិញហ្នឹងណាមានទេគាត់ចូលចិត្តតែហូបម្តងម្កាលហ្នឹងណាយូរៗម្តងអីហ្នឹង
ឯទេចូលចិត្តជាងគេគឺសាច់អាំងហ្នឹងណាសាច់គោយកមកអាំងសាច់

គោហ្នឹងអាំងមានអាំងអោយស្ងួតរួចកុំប្រឡាក់ទេហ្នឹងណារួចយកមកជ្រលក់ជាមួយហ្នឹងទឹកម្លូរ
ទឹកអីហ្នឹងជ្រលក់ទៅហ្នឹងណាហ្នឹងហើយអាហ្នឹងគាត់ចូលចិត្ត។

ក៖

រួចចុះអញ្ជឹងបង្វែរមកដ៏កូន របស់អ្នកមីងអញ្ជឹងហ្នឹងណាសម្រាប់កូន របស់មីងទាំងអស់ហ្នឹង
អញ្ជឹងតើក្នុងចំណោមកូន របស់មីងទាំងអស់គ្នាហ្នឹងតើកូនរបស់មីងមួយណាដែរពិបាកក្នុងការ
រចិញ្ចឹមជាងគេ?

ខ៖ ពិបាកចិញ្ចឹមហ្នឹងវាម្តេចដូចជាម្តេចដែរឈឺច្រើនរីកម្តេច?

ក៖ ហ្នឹងហើយពិបាកចិញ្ចឹមហ្នឹងដូចជាឈឺច្រើន?

ខ៖

មានតាអាកូនទីពីរហ្នឹងណាកើតមកបានតែកន្លះខែហ្នឹងក៏ចាប់ផ្តើមឈឺរហូតមកហ្នឹងណាវាមិន
សូវជាដឹងអីទេណាវាមិនគ្រប់ទឹកផងហ្នឹងណាកើតមកបានតែកន្លះហើយហ្នឹងណាវាក៏ចាប់ផ្តើម
ឈឺរហូត

មកហ្នឹងណា។

ក៖ អញ្ជឹងចាប់ពីរកើតមកហ្នឹងឈឺរហូតណោះមីង?

ខ៖

ចាសហ្នឹងហើយចាប់ពីរកើតមកបានតែកន្លះខែហ្នឹងចាប់ផ្តើមឈឺរហូតមកហ្នឹងណាដេកនៅពេ
ឡកុមារតែរហូតហ្នឹងណាដេកបានតែពីរថ្ងៃចេញមកផ្ទះពីរថ្ងៃទៀត

ទៅពេទ្យវិញទៀតទៅហើយហ្នឹងណារួចដេកបានបួនប្រាំថ្ងៃចេញមករួចក៏ចូលពេទ្យទៀតអញ្ជឹង
រហូតអញ្ជឹងរហូតទាល់តែអាយុបានមួយឆ្នាំតែនៅតែទៅមកទៅមកមួយខែម្តងមួយខែម្តងរហូត
មកហ្នឹងណារួចទៅគេក៏បានពិនិត្យអាបញ្ជីរគរហ្នឹងណាទៅមកទៅមករហូតហ្នឹងណាមួយសន្លឹក
រាល់ខែអញ្ជឹងទៅហ្នឹងណារួចខ្ញុំក៏បានចេះតែសឹកចូលទៅក្នុងស៊ីមីរបស់គេហ្នឹងទៅណារាល់
តែខែហ្នឹងណាទាល់តែគាត់ឈប់ដេកពេទ្យហ្នឹងណាបានខ្ញុំឈប់សឹកទៅហ្នឹងទៅហ្នឹងណា។

ក៖

អញ្ជឹងទាល់តែគាត់ឈប់ដេកពេទ្យហ្នឹងទៅបានមីងទាល់តែគាត់ហ្នឹងមានអាយុមួយឆ្នាំណោះ?

ខ៖

ចាសហ្នឹងហើយទាល់តែបានមួយឆ្នាំបានឈប់ទៅដេកពេទ្យវាលីដែរតែគ្រាន់តែពេលដែរយើងដាក់ថ្នាំទៅបានវាជាហ្នឹងណាដ៏តាអញ្ចឹងទៅវាក៏លែងបានទៅដេកនៅពេទ្យហើយហ្នឹងណាកុំអីកាលពីមុនឈឺហើយហ្នឹងណាជូនការឡើងអញ្ចឹងហ្នឹងណាមើលទៅដូចថាវារៀងយ៉ាប់ខ្លាំងមែនទែហើយហ្នឹងណារួចយកទៅដ៏ពេទ្យទៅពេទ្យបានតែមួយភ្លែតកន្លាប់ក៏ងតែម្តងហ្នឹងណាកន្លាប់លេងហ្នឹងណាដេកធ្វើមិនដឹងវាពីនេះទៅដូចថាចង់ដាប់ហើយហ្នឹងណាកូនរួចលើកក្រោយៗមកចេះតែទុក្ខៗចោលទៅហ្នឹងទុក្ខអោយអែងចង់ដាប់តែម្តងទៅហ្នឹងណាទុក្ខតាមតែដំណើរតែម្តងទៅទុក្ខអោយអែងដាប់តែន្តងទៅហ្នឹងណាឈឺម្តងៗឡើងស្លៀកទៅក៏ចេះតែខ្ចិលណាមួយកូនហ្នឹងវាមិនសូវជាដឹងអីផងហ្នឹងណាពេទ្យប្រាប់ថាវាអត់គ្រប់ទឹក។

ក៖ ចាសអញ្ចឹងសម្រាប់សព្វថ្ងៃវិញគាត់នៅហ្នឹងទេ?

ខ៖ អូឲ្យរនៅព្រះវិហារណោះនៅអីខេត្តព្រះវិហារតាស។

ក៖ គាត់នៅជាមួយហ្នឹងពីរណាគេដែរ?

ខ៖

គាត់នៅជាមួយហ្នឹងយាយគេមកពីរគ្មានពីរណាគេជូនមកវិញហ្នឹងណារួចក៏អោយនៅហ្នឹងទៅហ្នឹងណា អោយអែងទៅយកតែអែងវាគ្មានពេលហ្នឹងណា។

ក៖ អូ!! ចាស អញ្ចឹងឥឡូវហ្នឹងក៏នៅតែអញ្ចឹងរហូតទៅណោះម៉ឺងណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយនៅតែអញ្ចឹងតាសឥឡូវហ្នឹង។

ក៖ អូ !! ចាស

អញ្ចឹងសម្រាប់ទៅថ្ងៃអនាគតរបស់ពួកគាត់តើអញ្ចឹងតើម៉ឺងចង់អោយកូនៗរបស់ម៉ឺងធ្វើតាមបំណងរបស់ម៉ឺងរឺក៏ក៏ជាកាសំរេចចិត្តរបស់ពួកគាត់ដែរម៉ឺង?

ខ៖ អូ

ពួកវាមិនអាចធ្វើតាមយើងបានទេរាល់ថ្ងៃនេះគិតថាខំប្រឹងតែចិញ្ចឹមពួកវាអោយបានធំៗទៅហ្នឹងណារួចអនាគតពួកវាចង់ធ្វើអីក៏ធ្វើទៅហ្នឹងណា។

ក៖ ចាស!!!

ខ៖

មើលតែប៉ុនៗហ្នឹងពិបាកនិយាយពួកវាសឹងងាប់ទៅហើយដ៏តាពួកវាធំទៅកើតរឹកមិនកើតក៏តាមតែដំណើរវាទៅហ្នឹងណាព្រោះថាយើងរាល់ថ្ងៃនេះខំអស់ប៉ុណ្ណឹង

ទេហើយប្រាប់វាថាអោយខំទៅហ្នឹងណាតែវាមិនដឹងម្តេចទេក៏តាមដែរដំណើរវាទៅហ្នឹងណាហើយមើលទៅវាដូចជាមិនខំអីសោះថ្នាក់ទីពីរហ្នឹងខុបពីរឆ្នាំទៅហើយហ្នឹងណាដូចជាមិនឃើញវាខំអីសោះ។

ក៖ ចាសអញ្ចឹងតើមិនមានវិធីសាស្ត្រអ្វីដែរដើម្បីចិញ្ចឹមកូនបានមកដ៏ពេលនេះទេម៉ែ?

ខ៖

ដូចជាគ្មានវិធីសាស្ត្រអីទេចិញ្ចឹមតាមតែធម្មជាតិហ្នឹងណាគ្មានវិធីសាស្ត្រអីទេបើយើងក្រហ្នឹងណាពេលដែរមានអីអោយញុំក៏បានញុំទៅអីមានក៏អត់ទៅហ្នឹងណា។

ក៖ ចាសអញ្ចឹងអ្នកម៉ែក៏នៅតែមានសេចក្តីស្រលាញ់ចំពោះពួកគាត់ណោះ?

ខ៖ អើយ ធម្មតាទេណាយើងវាជាម្តាយរបស់គេហ្នឹងណា។

ក៖

ចុះសម្រាប់បញ្ហាជីវិតវិញខ្ញុំក៏បានដឹងថាម៉ែពិតជាជួបនៅបញ្ហាច្រើនហើយអញ្ចឹងណាដូចដែរខ្ញុំបានស្តាប់ពីមុនមកអញ្ចឹងហ្នឹងណាអញ្ចឹងសម្រាប់អ្នកម៉ែតើអ្នកម៉ែមានគិតថាអ្នកម៉ែហ្នឹងចុះចាញ់នៅបញ្ហារអស់ទាំងហ្នឹងដែររឺទេម៉ែ?

ខ៖

ពេលខ្លះមានណាចេះតែបាត់ទឹកចិត្តចង់ចុះចាញ់ម្តងៗដែរតាសរួចទៅក៏ចេះតែខ្ជិលខំព្រោះអីវាសនាយើងទេវតាកំណត់មកអញ្ចឹងទៅហើយហ្នឹងណាទេវតាថាអោយយើងតែប៉ុណ្ណឹងទៅហើយហ្នឹងណាព្រោះអីតាមតែយើងខំប្រឹងរកខំសន្សំៗអញ្ចឹងទៅហ្នឹងក៏បានចាប់ផ្តើមធ្លាក់ព្រឹមរួចវាធ្លាក់ពីរបញ្ហាអ្វីមួយផ្សេងៗពីគ្មានអញ្ចឹងទៅហ្នឹងណាអញ្ចឹងបានខ្ជិលសង្ស័យហ្នឹងណាព្រោះអីទេវតាបានកំណត់ហើយថាមិនអោយយើងហ្នឹងមានហ្នឹងណាវាមិនអាចមានទេគឺមានតែប៉ុណ្ណឹងទេណាបានតែមួយស៊ីៗហ្នឹងទៅណារួចមានពេលខ្លះទៅយើងចេះតែគិតទៅថាយើងមិនបាច់ខំទេណាធ្វើតែតាដំណើរទៅដូចជាពេលខ្លះទៅហ្នឹងណាដូចជាមួយសារនេះមានទេចេះតែអធិដ្ឋាៗទៅថាព្រះម្តេចក៏កូនពិបាកម៉្លេះរាល់ថ្ងៃនេះពិបាកណាស់ដូចថាខ្លះអើយខ្លះមានណាស្រាប់តែនៅស្ងៀមៗពេលថ្ងៃរួចក៏កាលហ្នឹងអែលឌីគេមកគេថាម៉ែដំរាបសួររួចពេលហ្នឹងខ្ញុំគិតថាណាគេទេខ្ញុំដូចជាមិនដែរស្គាល់ទេនាគ។

ក៖ អញ្ជឹងមីងមិនដែរស្គាល់គាត់សោះតែម្តងណោះ ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយមិនដែរស្គាល់សោះហ្នឹងណា

រួចទៅខ្ញុំធ្វើមុខឆ្ងល់រួចគេហ្នឹងក៏បានរៀបរាប់ប្រាប់មកខ្ញុំវិញទៅថាខ្ញុំហ្នឹងទើបតែបានបញ្ចប់នៅ
បេសកកម្មឥឡូវហ្នឹងគេមានវគ្គបើបង្រៀនថ្នាក់ខ្លួនទីពីងខ្លួន

អញ្ជឹងទៅហ្នឹងណារួចទៅអែងវាគ្មានអីទេរួចក៏បានគេហ្នឹងជួយអែងទិញអីៗធ្វើអីអញ្ជឹងទៅហ្នឹង
ណារួចទៅពេលហ្នឹងក៏បានចាប់ផ្តើមហ្នឹងឃើញថាអញ្ជឹងហ្នឹងប្រាកដជាព្រះជួយបង្ហាញផ្លូវ
អោយអញ្ជឹងហើយនាគមើល

ទៅដោយសារតែព្រះគាត់មិនធ្វើអោយពួកយើងអស់សង្ឃឹមហ្នឹងណារួចក៏បានខិតខំប្រឹងប្រែង
តស៊ូមួយសារទៀតតស៊ូមួយសារទៀតរួចឥឡូវហ្នឹងវេទនាមួយសារទៀតទៅហើយហ្នឹងណា
ចេះតែតស៊ូទៅណារួចក៏សង្ឃឹមថាវាហ្នឹងកើតមានពិតប្រាកដមែនរួចក៏បានរៀនថ្នាក់ខ្លួនទីពីង
ខ្លួនហ្នឹងបានចប់ហើយហ្នឹងណាចង់បញ្ចុះផ្សិតក៏គេទិញឧបករណ៍អោយយើងអស់ពីរយដុល្លា
គ្រាន់តែអាស័ភារៈបណ្តុះហ្នឹងយើងទិញខ្លួនអែងស្រាប់តែគ្មានលុយទិញព្រោះអីគិតខុសគិត
ខុសថាគិតឃើញថាអញ្ជឹងពិតប្រាកដទៀតហើយអញ្ជឹងគិតថាបើយើងទិញអាស័ភារៈផលិតទៅហ្នឹង
ណាតែយើងមានទាន់បណ្តុះអាជ្ញាហ្នឹងមានទាន់ដុះផងហ្នឹងណា។

ក៖ ចាស!!ហ្នឹងហើយ។

ខ៖

ដុះហើយតែវាដុះអត់បានល្អជំរុចទៅក៏បាននឹកឃើញថាអត់មានលុយទិញអាស្តីៗនេះហ្នឹង
ណាទិញនេះទិញនោះអីអញ្ជឹងហ្នឹងណាចេះតែទិញទៅហ្នឹងណាទិញមេផ្សិតផងទិញអីផងទៅ
ហ្នឹងណាអត់ទិញចំបើងផងទិញមេផងទិញក្រណាត់កៅស៊ូផងអីហ្នឹងណាមានលុយទិញរួចក៏ទិញ
ជំពាក់គេខ្លះអោយគេខ្លះអញ្ជឹងទៅណាខ្លីលុយម៉ែថាវីផងខ្លីយយកទៅទិញកៅស៊ូផងហ្នឹង
ណា ម៉ែអាសានផងហ្នឹងណាគេចេះតែអោយ

ខ្លីទៅហ្នឹងណាម៉ែអាសានគេក៏បានអោយខ្លីលុយហ្នឹងបានហាសិបម៉ឺនរួចគេក៏បានអោយខ្លីយម
កហ្នឹងណារួចក៏បានយកទៅទិញអីទិញអីទៅណាហ្នឹងណាគេអោយខ្លីបានដប់ម៉ឺនរួចក៏ទិញអីៗ
ទៅណាម៉ែអាវិតរួចទិញនេះទិញនោះហើយដើរតែសងគេវិញរាល់ថ្ងៃនេះខ្លះដើរសង់បំណុល
គេខ្លះតាថ្ងៃអាទិត្យហ្នឹងណាមិនហ៊ានហ្នឹងឈប់ផងហ្នឹងណាចេះតែនឹកឃើញថាយើងវាជំពាក់
គេវាច្រើនហ្នឹងណារួចក៏ចេះតែនឹកឃើញថាអញ្ជឹងវេទនាទៀតហើយដូចជាមិនបានសំរេចដូចជា
បំណងសោះអាណាចក្រក៏ជំពាក់គេអាជ្ញាហ្នឹងនោះក៏មិនចេះជាជ្រិតទៀតរួចឥឡូវហ្នឹងក៏ចាប់ផ្តើមប

ណ្តុះនៅហ្នឹងក្នុងហ្នឹងហើយឥឡូវគេក៏បានមកមើលដែរហើយហ្នឹងណារួចមើលទៅឥឡូវហ្នឹង
បានដុះបន្តិចៗហើយតែគ្មានហ្នឹងណាក៏ព្យាយាមជួយយើងហ្នឹងដែរហ្នឹងណាអោយតែបានរូប
មន្តអីថ្មីៗមកហ្នឹងណាចេះតែយកមកប្រាប់យើងហ្នឹងហើយណាយកមកប្រាប់ទៅណាថាធ្វើអ
ញ្ចេកធ្វើអញ្ចេករួចដ៏តាឥឡូវហ្នឹងវាដុះមែនហ្នឹងណាព្រោះធ្វើតាមតែអារូបមន្តថ្មីប្លែកទៀតហើ
យហ្នឹងណាមិនសាកធ្វើទៅមើលណាមិនណាហ្នឹងណាធ្វើតែមួយកាឆេរទេដុះឡើយទ្រុបៗ
ណោះហ្នឹងណាប៉ុន្តែយើងវាមិនមានលុយណាដាក់អោយបានច្រើនហ្នឹងណាប៉ុន្តែតាយើងមាន
លុយហើយហ្នឹងណាយើងចាប់ផ្តើមទិញចំបើងមកណារួចចំបើងមួយគោយន្តគេដប់ម៉ឺនជាង៧
ឡូវហ្នឹងយើងតិញចំបើងមកហើយហ្នឹងយើងក៏ចាប់ផ្តើមដាក់ទៅហ្នឹងណា
នេះៗកកយើងហើយហ្នឹងណាវាមានទៅណារួចទៅចាប់ផ្តើមស្ទុះទៅហើយហ្នឹងណារួចទៅក៏
ចេះតែនឹកឃើញហ្នឹងថាអូអញអើយបើសិនជាកុំទិញអាសំភារៈបណ្តុះផ្សិតហ្នឹងវិញណារួចសុំ
អោយគេជួយទិញអាអីវ៉ាន់អីហ្នឹងគ្រប់មុខហ្នឹងវិញហ្នឹងគ្រប់មុខមកហ្នឹងណាអញ្ចឹងយើងមិនបា
នធ្វើណោះមិនអញ្ចឹងមែនទេណោះ។

ក៖ ចាស!!!ហ្នឹងហើយចាស។

ខ៖

ហ្នឹងហាលយឥឡូវហ្នឹងខំប្រឹងធ្វើវាអោយបានមួយជំហានទៀតហើយហ្នឹងណាចេះតែគិតទៅ
ថាថ្ងៃក្រោយបើសិនជាតែមិនជាចង់មានស្តីគេខ្លាំងពេកទៅណាទេបើសិន
ជាខំបណ្តុះផ្សិតបានដុះល្អអោយបានលក់ត្រឹមតែពីរបីម៉ឺនហ្នឹងទៅណាបានហើយ។

ក៖ ចាស!!!ហ្នឹងហើយ។

ខ៖

ហ្នឹងហើយរួចដ៏តាថ្មីយើងធ្វើការមកវាបានសល់ខ្លះហើយណាអញ្ចេកព្រោះអីវាល់ថ្ងៃហ្នឹងណា
ចំណូលហ្នឹងវាចូលតែមួយទេសុំចាយអីហ្នឹងលើទាំងអស់ហ្នឹងកូនចាយកូនអីហ្នឹងអត់មានបាន
សល់មួយរៀលនៅហ្នឹងខ្លួនសោះមិនដែរបានសល់នៅក្នុងខ្លួនទេមិនដែរបានសល់ទេគ្មានបាន
មួយរៀននៅក្នុងខ្លួនទេហើយយើងចេះទែគិតថាបំបាត់សិនជាយើងឈឺធ្ងន់វិញរឺក៏បញ្ហាអ្វីមួយដែរ
បន្ទាន់វិញហ្នឹងណាគឺថាគ្មានលុយមកពីណាទេមានតែអាលុយផ្សិតហ្នឹងណាអញ្ចឹងបានចេះ
គេខំប្រឹងធ្វើទៅហ្នឹងណាដើម្បីអោយតែវាកើតទៅហ្នឹងណាបើសិនជាមួយថ្ងៃខំប្រឹងបណ្តុះផ្សិត
ហ្នឹងអោយបានដុះល្អទៅហ្នឹងណារួចលក់វាបានតែពីរបីម៉ឺនហ្នឹងទៅណាល្អហើយរួចបានទប់ទ
ល់នៅក្នុងក្រុមគ្រួសារទៅហ្នឹងណាហើយបានថ្មីយើងរកមកទៀតទៅបានគ្រាន់ធ្វើការមកវាបា

នសល់អញ្ជើញព្រោះរាល់ថ្ងៃហ្នឹងចំណូលចូលទេមួយទេអញ្ជឹងមិនដែរមានបាននៅសល់មួយ
យមួយរៀននៅហ្នឹងខ្លួនទេចាសអញ្ជឹងបានថាខំប្រឹងជាមួយហ្នឹងអាជ្ញិតហ្នឹងណាមួយថ្ងៃបាន
តែមួយម៉ឺនហ្នឹងណាក៏យកដែរព្រោះអីទុក្ខសម្រាប់ដោះស្រាយជីវភាពនៅក្នុងគ្រួសារនេះហ្នឹង
ណាបានគ្រាន់រួចម្តងរួចអីរាល់ថ្ងៃហ្នឹងទៅម្តេចក៏បានរៀងគ្រាន់ដែរម្តេចក៏បានសល់អាប្រាក់ខែ
ប្តីមួយខែៗបានពីររយជាងដែរហ្នឹងណាអញ្ជឹងក្នុងមួយខែមួយខែម្តេចក៏យើងបានសល់អាហ្នឹង
ដែរអាហ្នឹងបើសិនអញ្ជឹងមែនវាបានសល់ទៅគ្រាន់ហ្នឹងបានទប់ទន់នៅក្នុងក្រុមគ្រួសារយើងហ្នឹង
ដែរហ្នឹងណាហើយយើងនេះក៏បានចំណូលមួយទៀតទៅហ្នឹងណាចេះមិនដឹងមិចហែងមើល
មួយខែជាងជិតពីរខែទៅហើយហ្នឹងណាបានចេះតែមិនអស់សង្ឃឹមដែរហ្នឹងណាចេះតែនឹកឃើ
ញថាគិតអធិដ្ឋានសុំអោយព្រះជួយបើកផ្លូវបើកគំនិតខ្ញុំហ្នឹងណាអោយគិតនៅអ្វីដែរត្រឹមត្រូវប
ន្តិចទៅហ្នឹងណាកុំអោយគិតតែរឿងដែរខុសរហូតអីហ្នឹងណាឥឡូវម្តងហ្នឹងប្រហែលជាបានត្រូវ
ហើយអញ្ជឹងហ្នឹងណាព្រោះអីខ្ញុំគិតច្រើនណាស់ណាចាសអញ្ជឹងម្តងហ្នឹងប្រហែលជាខ្ញុំគិតបា
នត្រឹមត្រូវហើយព្រោះអីវាដុះបានល្អហ្នឹងបានច្រើនណាស់។

ក៖

ចាសអញ្ជឹងទាំងអស់ហ្នឹងវាគឺជាភ្នំសង្ឃឹមរបស់អ្នកមីងណោះទោះជាវាពិបាកប៉ុន្តែមីងបានស្តា
ល់ពីរសំដីជាមួយហ្នឹង ចាស!!។

ខ៖ ហ្នឹងហើយខ្ញុំហ្នឹងខិតខំតស៊ូជាមួយហ្នឹងវាហ្នឹងណា។

ក៖

ចាសហើយខ្ញុំបានដឹងថានៅពេលដែរអ្នកមីងនិយាយអញ្ជឹងហ្នឹងណាកូនៗរបស់អ្នកមីងហ្នឹងបា
នលឺពីរសំដីរបស់អ្នកមីងហើយកូនៗរបស់អ្នកមីង

ហើយអញ្ជឹងមីងមានអីដែរត្រូវនិយាយទៀតអត់?

ខ៖ អត់មានទេមិនដឹងត្រូវនិយាយស្តីទៀតផង ។

ក៖

ចាសអញ្ជឹងអូខេយើងចង់អោយអ្នកមីងដូចជាចង់សំណូមពរជាចុងក្រោយហ្នឹងណាចង់អោយ
ពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាហ្នឹងបានស្តាប់លឺអីដែរទៅអោយកូនចៅរបស់អ្នកមីងអោយអ្នកមីង
ជួយសំណូមពរអ្នកមីងអោយអ្នកមីងនិយាយទៅកាន់កូនរបស់មីងជំនាន់ក្រោយផងហ្នឹងណាមី
ងដែរពួកគាត់កំពុងតែបានស្តាប់នូវភាពទុក្ខលំបាករបស់មីងហើយហ្នឹងបទពិសោធន៍ដែរល្អអ

ញឹងហ្នឹងណាអញឹងចង់សុំអោយមីងជួយនិយាយបន្តិចមកហ្នឹងណាមីងជាចុងក្រោយព្រោះបានអោយពួកគាត់ហ្នឹងណាបានរៀនសូត្រតាមអ្នកមីង។

ខ៖

ចង់អោយកូនហ្នឹងហ្នឹងថាបើសិនជាកូនហ្នឹងយើងដឹងថាម៉ែឪពុកម្តាយយើងហ្នឹងក្រអញឹងហ្នឹងណាអោយកូនហ្នឹងខំប្រឹងរៀនព្រោះអីដូចជាបានដឹងស្រាប់ហើយណា

ម៉ែឪហ្នឹងណាសព្វថ្ងៃហ្នឹងគ្មានអ្វីទេម៉ែឪក្រណាស់មិនមានអីអោយទេមានតែចំណេះដឹងណាជួយទៅជួយអោយកូនៗហ្នឹងប្រឹងតស៊ូរៀនសូត្រទៅអោយបានការងារគ្រាន់បើបានធ្វើទៅណាហ្នឹងអែងហើយក៏វាមិនសូវជាហិតនើយដូចជាម្តាយឪពុកដែរហ្នឹងណាព្រោះតែយើងហ្នឹងរៀនមិនបានច្រើនក៏គ្មានបានការងារណាបានធ្វើល្អហ្នឹងគេដែរហ្នឹងណាហើយតាបានធ្វើការងារល្អៗហើយគេសាញ់តែមួយខ្លាចក៏គេបានលុយដែរហ្នឹងណាមើលទៅមើលដូចជាឪពុកម្តាយហ្នឹងណាមកពីគាត់រៀនមិនបានច្រើនអញឹងហើយបានជាធ្វើការមិនបានល្អហ្នឹងណាគេចេះគ្រាន់តែគេធ្វើការតែបន្តិចក៏គេបានលុយដែរណាដូចជាក្មេងសម័យឥឡូវហ្នឹងអញឹងណាចាសអញឹងបានថាចេះតែប្រាប់ៗវាទៅណាមិនចង់អោយវាពិបាកដូចជាយើងហ្នឹងណាហើយហ្នឹងផ្តាំថាអោយកូនៗហ្នឹងណាខំប្រឹងធ្វើទេអំពើល្អទៅណា។

ខ៖

ហ្នឹងធ្វើតាមអ្នកមីងចាសអញឹងថ្ងៃនេះខ្ញុំសូមអរគុណអ្នកមីងដែរបានយល់ព្រមអោយនាងខ្ញុំបានធ្វើការសំភាសន៍អ្នកមីងជាលើទីពីរ។